

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 6. Quorundam sanctorum de divina Providentia sententiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

judiciis præceptis providentiæque commit-
tam. Spero meliora, meliusque mihi fore si
nutu meipsum meo regam quam si tuum cæ-
cè sequar ductum per vias incognitas, in vias,
spinis ac sentibus horridas. Præclarum ser-
monem atque dignum obsequio quod crea-
tura suo debet Creatori! scilicet. Et tamen hi
sensus, hæc verba sunt eorum omnium, qui
non obsequuntur, ut par est, Divinæ providē-
tiæ beneplacito; aut si minus ita loquuntur,
actiones certè illorum, immo & cogitationes
ab horum sensu verborum nequiquam alie-
næ, si loqui possent in has omnino voces
erumperent.

§. VI.

*Quorundam Sanctorum de Divinâ Pro-
videntiâ sententiâ.*

SANCTUS Gentium Doctor Paullus Apосто-
lus scribens Corinthiis præclarè nos do-
cet, quod sicut spiritus mundi omnia quæ ac-
cidunt, ad homines refert, divinæ immemor
Providentiæ; sic Spiritus Sanctus mortalium
mentibus altè imprimit hanc plenam dulce-
dinis sententiam, non nisi à Divina providen-
tia esse quidquid mortalibus evenit. Cujus
certe veritatis solum spiritum Dei doctorem
esse testatur Apostolus his verbis: *Nos autem*

E 4 non

non spiritum huius mundi accepimus, sed
 rum qui à Deo est. ut sciamus qua à Deo
 ra sunt nobis 1. Cor. i. Eodem docente
 post conversionem suam agnovit S. Augu-
 nus, divina manu mistas amaritudine vol-
 tates suas, ut has promptius sperneret. U-
 ait: *Adeas tu Domine misericorditer ser-
 eque amarissimis espergens: sensu nihil omni-
 licitas iucunditates meas, ut ita quare
 offensione iucundari.* S. Catharina Senensis
 signem scripsit tractatum de Dei Provi-
 dia, in quo meminit se composuisse in in-
 cordis sui penetralibus Cimmeliarchi-
 ex Divinae Providentiæ consideratione
 constructum, in quo procul ab homi-
 strepitu abdebat sese, & suavissimis cum
 colloquiis fruebatur, de eius recipiens
 quidquid sibi accidisset, non aliam qua-
 rationem, quam sanctissimam eius volun-
 tem cuncta pro beneplacito suo dispo-
 tem.

S. Stephanus de Mureto fundator Ord.
 Grammontii in libello suo sententiarum,
 quo multa aperit vitæ spiritualis secreta,
 quod Creaturæ rationis expertes merito
 sint pudorem simul & timorem incute-
 stissimum hominibus, quod illæ Creaturæ
 sui dispositionem ductumque sine difficu-

te sequantur, tametsi eum non agnoscant; hi
 verò tanta ejus cognitione præditi, & ratione
 indicioque, ut ad hunc finem impendant, sæ-
 penumero iis ipsis abutantur, & se longius ab
 eo separent. Joannes Ximenes, frater dome-
 sticis in rebus adjutor nostræ Societatis, in
 qua vixit puritate vitæ & religiosarum virtu-
 tum perfectione celebris, quoties sub vespe-
 rum redibat in collegium diurno in villa sub
 urbana labore perfunctus, solebat semetip-
 sum interrogare: uti in vita P. Alvar. c. 45. *Quò-
 vadis Ximene, in Collegiũ ut paululum quies-
 cam: At si ingressus iubearis servire in Culinã
 aut purgare stabulum? Id non sperem.* respon-
 debat ipse sibi; *habebitur enim mei ratio, quod
 diurno nimis labore defessus sum. Quid si tamen
 id tibi imperetur omninò facerem,* responde-
 bat, *Et quidem animo prompto, nam istud vellet
 Deus.* Nec rarò accidit, ut quod sibi in reditu
 objecerat, domum ingredienti quamprimum
 imponeretur divina sic ordinante Providen-
 tia.

Maria Diaz paupercula devota Deo famu-
 la, In vita P. Alvar. cum aliquando precibus in
 templo dedita, frigore pæne obrigesceret,
 non nihil de aëris inclementia secum quæsta,
 continuo sensit interius, redargui se his Dei
 verbis: *Ego indixi frigus istud, & tu quereris?*

E s

Qui-

Quibus quasi telo transfixa dolens ingemere
quod in eo divinae se voluntati minus conformasset.

P. Balthasar Alvarez, c. 40. vit. eximia
stataeque vir sanctitatis, cum quodam die
yi obrueretur tristitia, hanc divinam mer
in missae sacrificio percepit illustrationem
*Contentus esto, quod hac molestia Dei te
vexat, qui & scivit & potuit eam imp
se voluisset; nec tamen impedivit, tamen
plus amet quam tu te metipsum.* Numquid
go argumentum est manifestum, id, quod
teris, esse in bonum tuum? Alias cum ful
ret persecutionem sane maximam: c. 28.
*tiar, inquiebat, amaritudinem animi &
lacionem vehementissimam; quia tamen
Deo visum est, non cupio liberari.* Alias
que Domino Deo supplicans pro re aliqu
ejus spectante obsequium, cognovit divi
tus, omnem perfectionem consistere in
formitate voluntatis nostrae cum divina.
erificium esse multo maximum, Deoque
ceptissimum quod offerri ejus majestati
fit a nobis, si offeramus nos ad faciendum
tiendumque quidquid ei placuerit. Zelan
nim gloriam suam, & quae ad eam conferat
nemo melius illo novit, ad eamque ampli
candam tanto utetur impensius opera nostra
quam

quanto nos aptiores invenerit. Cum aliquan-
do hæreret dubius, celebraretne missæ Sacri-
ficium propter impedimentum quoddam in-
cidens, à Deo eruditus est, plurimum interese,
certò novisse quid velit Deus; hinc enim &
plurimum boni, & plurimum mali existere.
Nam si quid velit Deus, maximæ temeritatis
est idem non velle: si verò id nolit; extremæ
dementiæ est, illud velle & amplecti. Quod
si id verum est in omni rerum occurfu, quan-
tò verius in hoc, ex quo, si à me geratur ut par
est, bonum sperare maximum, si verò negli-
gatur, malum ingens timere meritò possim.
Alloquens quadam vice Deum utebatur his
verbis amore Dei sui que perfecta resignatio-
ne plenissimis: *Deus cordis mei quandoquidem
tribuisti mihi invenire quietem in meipsum in-
tegrâ oblatione, hanc insuper à te gratiam peto
ut semper talis esse velim ego, qualem tu esse me
vis: & libenter suscipere, quod tibi placuerit,
mihi donare. Non desidero sublimiorem finem,
nec media minus congrua nec plus gratia &
favoris, nec rigoris minus nec plus quietis, nec
minus laborum; sed totum id amo quod habeo,
quia secundum beneplacium tuum, habeo to-
tum. Opto talis videri qualem tu me fecisti, ita
tractari sicut tu me tractas, haud alio modo: In
epistola quadam, quam dedit ad illustrem*

personam tertianâ febrî laborantem, his
 tur verbis: S. Gertrudis in ecclasi quadam
 vinitus edocta fuit, quod Deus qui est summa
 bonitas, eodem quo hominem creavit amorem
 immittit illi prospera & aduersa maius
 per eius bonum spectans tam in his quam in
 illis. Unde sancta illa inferebat: obcaecatis
 illos qui non estimant se beatos quod quibus
 tandem illis accedat, à tali proveniat amorem
 Alteri cuidam hæc verba præscripsit: In
 te clausis oculis inter brachia IESU Clamantem
 nec perire formides, quandoquidem illa
 clavis affigi Cruci voluit, ut te servaret
 que quietem & temporalem & sempiternam
 acquireret. Huiusmodi instructionibus
 na sunt capita vitæ illius 50. & 31. Quas
 prætermitto tum ne longior fastidium
 nerem Lectori, tum quia de hac materia
 sub finem libri tertij denuò agam in
 loco magis proprio. Interim tamen
 possum quin hic referam dulcissima quæ
 dam atque suavissima dicta quæ reperitur
 scriptis quarundam doctrina, religionis
 pietate in Deum illustrium personarum
 quam in hac re egregiè declararunt ut in
 verbis hic annotabo.

§. VII.

*Quorundam de Resignatione doctrina notata
digna.*

Henicus Suso Ordinis FF. Prædicatorum Religionis magnæ vir consummataque virtutis, iis qui progressum facere desiderant in perfectione, in hanc loquitur sententiam apud Blos, in consol. pusilla. *Si vis esse quod non es, oportet prius te deficere ab eo quod es, id autem certo certius tenendum, neminem sibi de resignatione blandiri nec se resignatum esse in animum inducere debere, quam diu guttula una sanguinis in carne aut aliqua medulla portio in ossibus latet qua non pro verâ si resignatione decocta atque consumpta.* Ejusdem Ordinis Concionator celebris Joannes Taulerus quem Blosius æstimat ex vitæ spiritualis Magistris eruditissimum sui temporis sic loquitur de eadem re. *Si in optione alicujus foret & arbitrio positum utrum ab omnibus vitiis & defectibus absolvi & expediri, cunctasque virtutes & omnem perfectionem obtinere vellet, nec ne, deberet ita dicere Deo suo: Domine non meum bonum nec meam gratiam peto, non meam voluntatem deosco sed quomodo tu vis, ita libens accipio; si tibi visum est ut illis caream, ego pro tua voluntate eis po-*